

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 6 maj 1921 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utsträckning av tiden för tullfri disposition av tullpliktiga utställningsföremål, som införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Antonsson, Wijk, Gustaf Nilsson, Örne, Åhlmans Olof Olsson, Rosén, Eriksson i Grängesberg, Jonsson i Hökhult, Jönsson i Boa, Olsson i Kullenbergstorp, Johansson i Kullersta, Rune, Johansson i Sölvedal, Björnsson, Kant, Jönsson i Fridhill och Uddenberg.

Genom en den 11 mars 1921 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 175, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att för varor, vilka på grund av generaltullstyrelsens medgivande den 23 juli 1913 införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914 utan tullavgifts erläggande, må, utan hinder av vad i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen stadgas, att tullfrihet icke får äga rum för längre tid än ett år, åtnjutas tullfrihet till och med den 31 mars 1922, med skyldighet för utställningsstyrelsen att ansvara för gäldandet av tullavgifterna för dylika varor, vilkas återutförelse icke behöri gen äger rum senast sistnämnda dag.

Enligt gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor § 8, moment 1, må tullfrihet för viss kortare tid medgivas för, bland annat, tullpliktiga varor, vilka inkomma för att förevisas såsom prov eller utställningsföremål och vilka sålunda icke äro i och för sig att anse såsom i försäljningsändamål införda. I samma författningsrum stadgas vidare, att tullfrihet enligt momentet icke må medgivas för

*Tulltaxe-
förordningen
§ 8 mom. 1.*

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 7 saml. 27 häft. (Nr 31—32.)

längre tid än ett år samt att det ankommer på generaltullstyrelsen att lämna sådant medgivande.

Generaltullstyrelsens medgivande 1913.

Med stöd av nu återgivna bestämmelser medgav generaltullstyrelsen den 23 juli 1913, att för exponering å baltiska utställningen i Malmö år 1914 avsedda föremål, som icke enligt tulltaxan eller stadgande i § 4 av tulltaxeförordningen åtnjöte tullfrihet, finge efter angivning av utställningsstyrelsen tullfritt disponeras under ett år från deras införsel, under villkor, bland andra, att av utställningsstyrelsen före föremålets utlämnande ställdes av packhusinspektionen i Malmö godkänd säkerhet för tullbeloppets gäldande vid fall av underlåten behörig utförsel av föremålen.

Frågans behandling vid tidigare riksdagar.

Då världskriget omöjliggjorde att åter utföra en del av de till utställningen på grund av nämnda medgivande tullfritt införda varorna inom den sålunda fastställda tiden, måste riksdagens medgivande till utsträckning av berörda tid inhämtas. Sålunda medgav, på förslag av Kungl. Maj:t, 1915 års riksdag, att för varor, vilka på grund av generaltullstyrelsens förutnämnda medgivande införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914 utan tullavgifts erläggande, finge utan hinder av föreskrifterna i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen åtnjutas tullfrihet till och med den 31 mars 1916, med skyldighet för utställningsstyrelsen att ansvara för gäldandet av tullavgifterna för dylika varor, vilkas återutförsel icke behörigen ägde rum senast sistnämnda dag; och lämnades enahanda medgivande på Kungl. Maj:ts förslag av 1916 års riksdag för tiden till och med den 31 mars 1917, av 1917 års riksdag för tiden till och med den 31 mars 1918 samt av 1918 års riksdag för tiden till och med den 31 mars 1921.

Utställningsstyrelsens förvaltningsutskott.

Den föreliggande propositionen är föranledd av en från utställningsstyrelsens förvaltningsutskott till Kungl. Maj:t inkommen skrivelse, däri till en början meddelats, att av det införda utställningsgodset, för vilket tullfrihet åtnjutits, numera allt åter utförts utom större delen av de konstverk, vilka tillhört utställningens ryska avdelning. Då det i följd av de genom världskriget orsakade förhållandena varit omöjligt att åter utföra oförmälda utställningsföremål, och det fortfarande vore ovisst, när återutförsel skulle kunna äga rum, hemställde nu styrelsen att tiden för tullfri återutförsel av ännu kvarvarande tullpliktiga föremål, som varit utställda å baltiska utställningen, måtte utsträckas till ytterligare ett år, räknat från den 31 maj 1921.

I häröver avgivet utlåtande har generaltullstyrelsen erinrat, att tiden för den senast medgivna tullfriheten utginge den 31 mars 1921 och att den tidsperiod, den nu förevarande ansökningen avsåge, givetvis borde räknas från nämnda dag och icke från den 31 maj 1921, och har styrelsen med hänsyn till de i ansökningen angivna särskilda omständigheter, vilka omöjliggjort och tills vidare syntes komma att förhindra återutförelsen av sagda föremål, hemställt, att tullfrihet måtte, oavsett tidsbegränsningen i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen, för ifrågakommande föremål fortfarande få åtnjutas intill den 1 april 1922, med enahanda ansvarsskyldighet för utställningsstyrelsen beträffande tullavgifternas erläggande, som hittills varit bestämd.

Generaltullstyrelsen.

Denna mening har biträts av departementschefen.

Departementschefen.

På sätt den ovan återgivna redogörelsen visar, är det nu femte gången denna fråga förelägges riksdagen. Senast avsåg det av Kungl. Maj:t begärda och av riksdagen lämnade medgivandet en tid av tre år. Nu ifrågasattes en ytterligare utsträckning av tiden med endast ett år. Bevillningsutskottet har ansett önskvärt, att den förlängning av tiden för återutförande av ännu kvarvarande föremål, vilken nu uppenbarligen bör medgivas, tilltogs så, att om möjligt någon ytterligare framställning till riksdagen med därav förorsakade arbete och omkostnader icke må behöva ifrågakomma. Därför har utskottet under hand berett vederbörande inom styrelsen för baltiska utställningen tillfälle att yttra sig om utsikterna för föremålens återutförande; och har utskottet erhållit, bland andra, följande upplysningar. Trots upprepade försök hade det icke lyckats att uppnå någon förbindelse med eller erhålla något besked från dem, som utställt konstverk å ryska avdelningen av baltiska utställningen. Största delen av dessa konstverk funnes därför kvar under utställningsstyrelsens vård, och för styrelsen funnes ingen möjlighet att bliva av med dem och helt avsluta sin verksamhet. Huru länge utställningsstyrelsen bleve nödsakad att hava omvårdnad om dessa ryska konstverk vore omöjligt att säga. Emellertid ville man nu ifrågasätta, att utsträckningen av tiden bestämdes till och med den 31 maj 1925.

Utskottets yttrande.

Utskottet har förvissat sig om, att chefen för finansdepartementet icke har någon erinran att göra mot sistberörda tidsutsträckning, och för egen del finner utskottet densamma vara ur den av utskottet ovan anförda synpunkten att föredraga framför vad Kungl. Maj:t i samma hänseende föreslagit.

Under återopande av det sålunda anförda får bevillningsutskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 175, medgiva,

att för varor, vilka på grund av generaltullstyrelsens medgivande den 23 juli 1913 införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914 utan tullavgifts erläggande, må, utan hinder av vad i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen stadgas, att tullfrihet icke får äga rum för längre tid än ett år, åtnjutas tullfrihet till och med den 31 maj 1925, med skyldighet för utställningsstyrelsen att ansvara för gäldandet av tullavgifterna för dylika varor, vilkas återutförelse icke behörigen äger rum senast sistnämnda dag.

Stockholm den 6 maj 1921.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.
